

- Не, така никакви гаджета няма да дойдат... - Концесий Ваньо вярваше на интуицията си безпрекословно. - Каква гледка е това? Само пясъчни грамади. Ще се обадя на Манол и ще решим проблема.

Концесий Ваньо си имаше своите обстоятелства. Вече четвърти купон в луксозната му вила се пре*баваше заради шибаните дюни. Той беше сигурен, че никой не идва само заради тях. Иначе каква би била причината? Той беше слънчев човек, симпатичен на вид, с почтен бизнес и..., абе, като цяло, излъчваше положителна енергия по всички паралели и параграфи.

Благодарим Ви, че четете Биволъ.

Подкрепете нашите разследвания и нашите автори

Манол Пазвантоолу не се забави много. Все пак сделката беше примамлива и щеше да му донесе минимум две минимални работни заплати само за ден. За човек без особено богато CV това си е все нещо, няма как да не се съгласите.

- Хайде, сядай да пием по едно кафенце на верандата и да гледаме изгрева - покани госта си Концесий. - Виж колко е хубаво времето днес.

- Ама, то от верандата ти изгрева не се вижда - Манол Пазвантоолу Багериста не знаеше къде да скрие ръцете си. Все пак говореше с един от най-големите батки по Южното Черноморие. Това му беше психологически травмиращ момент, макар и да се явяваше племенник на кмета на село на няма и час път пеша от Созопол, известно със замъка си, където батките колежа и бесеха вече десетилетия наред.

- Точно заради това съм те викнал - изсумтя Ваньо и се отпусна в креслото, кръстосвайки крак върху крак. - Не искаш и да знаеш колко пари потроших по този плаж, по тая вила, а сега някаква си геодезка, геодезичка или какво се казва там, няма да ми позволява да подравня тук, за да мога да си гледам морето, да си направя джакузи и да си каня мадами на гости.

- Те пясъчните дюни се оформят бавно, векове им трябват - осмели се да вземе отношение Манол. - Чел съм малко по темата. Бели понтийски дюни се водят. Наказуемо е да ги буташ. Недей. Ще вдигнем караваната по-високо и всичко ще е наред. Имам приятели от строителния бранш, ще го направят за нула време.

- Приготвил съм ви по един бон, на теб и на другия багерист, не мога да се сетя за името му... - Концесий Ваньо сбърчи вежди, за да се престори, че се опитва да си възстанови информация, която даже и в хипоталамуса му не беше намерила място и се беше свлякла по гръбначния му мозък, та чак до дебелото черво още, когато онзи му се представи преди няколко седмици.

- Няма значение, той е още дете, не могат да го съдят - отговори тихо Пазвантоолу Багеристо. - Но мен могат.

- Да ти припомням ли колко съм направил за теб? - Ваньо Концесий изпи остатъка от кафето си на един път и рязко подскочи от мястото си, за да се вгледа в дюните със злоба, каквато дори Хитлер и Сталин не бяха изпитвали помежду си.

- Не - отвърна Манол и също кротко допи кафето си, преди да отвърне. - Недей. Така си казал, така ще постъпя.

- Парите са в два плика на масата, действайте! - засмя се под мустак Ваньо. За пореден път печелеше, прегазваше, мачкаше, налагаше волята си.

- До довечера ще сме ти разчистили гледка - рече Манол Пазвантоолу Багеристо на излизане. - Но, ако после има проблеми, да не излезе, че ние сме виновни, а ти да си измиеш ръцете?

- Кога съм го правил? - отскубна се от перилата на своеобразната веранда Концесий. Видимо беше или побеснял, или в абстиненция. Трепереше от глава до пети.

- Винаги - отговори Багеристо и побърза да се насочи към изхода.

- Ако не искате да ви глобя, да сте готови до залез слънце! - гласът на Ваньо все пак успя да го настигне. - А слънцето по това време на годината залязва доста рано, нали знаеш?

- Знам, всичко знам...

Някои приказки имат хубав край, освен, ако не са на Ханс Кристиан Андерсен, мили деца. Ваньо Концесий можа да си види залеза, без да му пречат досадните бели понтийски дюни, Манол Пазвантоолу Багеристо и тайнственият му ортак си взеха хилядарките, а караваната, която, за да обогатим текста си и внушението от него през цялото време наричаме „вила“, си е още там. За разлика от дюните, чието формиране може и столетия да отнема, но заравняването им е въпрос на броени часове. Тези приказки са андерсенови. Единственото необходимо условие е да не си сред

шестте милиарда най-умни хора на света и да имаш някой лев...

Приятели, радваме се, че стигнахте дотук.

Ако намирате, че статията е интересна и полезна, можете да ни подкрепите, за да продължим да правим независима разследваща журналистика.

Платете Данък Биволъ!

Включете се с ЕДНОКРАТЕН ДАНЪК (през PayPal, банкова карта, Ерау/банков превод), или станете един от нашите редовни, МЕСЕЧНИ ДАНЪКОПЛАТЦИ (през PayPal или банкова карта), или със СМС от България или чужбина

Научете повече за Данък Биволъ [тук](#).